

“मीठे बच्चे- आफ्नो चार्ट चेक गर, सारा दिनमा बाबालाई कति समय याद गर्ने ? कुनै भूल त गरिनै ?
किनकि तिमी हरेक व्यापारी हो ।”

प्रश्न:- कुन चाहिँ एउटा मेहनत अन्तर्मुखी बनेर गईं गयौ भने अपार खुशी रहनेछ ?

उत्तर:- जन्म-जन्मान्तर जे गरेका छौ, जे सामुन्ने आइरहन्छ, ती सबैबाट बुद्धियोग निकालेर सतोप्रधान बन्नको लागि बाबालाई याद गर्ने मेहनत गईं जाऊ । चारैतिरबाट बुद्धियोग हटाएर, अन्तर्मुखी बनेर बाबालाई याद गर । सेवाको सबुत दियौ भने अपार खुसी रहनेछ ।

ओम् शान्ति । बाबा बसेर बच्चाहरूलाई सम्झाउनुहुन्छ, रूहानी बाबाले रूहानी बच्चाहरूलाई बसेर सम्झाउनुहुन्छ, यो त बच्चाहरूले जान्दछन् । रूहानी बाबा हुनुभयो बेहदका बुवा । रूहानी बच्चाहरू पनि भए बेहदका बच्चाहरू । बाबाले त सबै बच्चाहरूको सद्गति गर्नु छ । कसद्वारा ? यिनै बच्चाहरूद्वारा विश्वको सद्गति गर्नु छ । सारा विश्वका बच्चाहरू त यहाँ आएर पढ्दैन् । नाम नै छ ईश्वरीय विश्व-विद्यालय । मुक्ति त सबैको हुन्छ नै । मुक्ति भन या जीवनमुक्ति भन । मुक्तिमा गएर फेरि पनि सबैलाई जीवनमुक्तिमा आउनु नै छ । त्यसैले सबै मुक्तिधाम भएर जीवनमुक्तिमा आउँछन्, यो कुरा बुझ्नुपर्छ । पार्ट बजाउन एक पछि अर्को आउनु नै छ । तबसम्म मुक्तिधाममा रोकिनुपर्छ । बच्चाहरूलाई अब रचयिता र रचनाको बारेमा थाहा भइसकेको छ । यो सारा रचना अनादि छ । रचयिता त एक बाबा नै हुनुहुन्छ । यी जति पनि आत्माहरू छन् ती सबै बेहदका बाबाका बच्चाहरू हुन् । जब बच्चाहरूलाई थाहा हुन्छ तब ती नै आएर योग सिक्छन् । यो योग सबैको लागि हो । बाबा आउनुहुन्छ नै भारतखण्डमा । तिमीहरूलाई नै यादको यात्रा सिकाएर पावन बनाउनुहुन्छ । यो सृष्टिको चक्र कसरी घुम्छ ? यसको ज्ञान पनि दिनुहुन्छ, यो पनि बच्चाहरूले जान्दछन् । रुद्र माला पनि छ जसको गायन गरिन्छ र पुजिन्छ, स्मरण गरिन्छ । भक्त माला पनि छ । उच्च भन्दा उच्च भक्तहरूको माला छ । भक्त मालाको पछि हुनुपर्छ ज्ञान माला । भक्ति र ज्ञान छ नि । भक्त माला पनि छ भने रुद्र माला पनि छ । पछि फेरि रुद्र माला भनिन्छ किनकि उच्च भन्दा उच्च मनुष्य सृष्टिमा छन् विष्णु, जसलाई सूक्ष्मवतनमा देखाइन्छ । प्रजापिता ब्रह्मा त यी हुन्, यिनको पनि माला छ । अन्तमा जब यो माला बग्नेछ तब नै त्यो रुद्र माला र विष्णुको वैजयन्ती माला बग्नेछ । उच्च भन्दा उच्च हुनुहुन्छ शिवबाबा फेरि उच्चभन्दा उच्च हो विष्णुको राज्य । शोभाको लागि भक्तिमा कति चित्र बनाएका छन् । तर ज्ञान केही पनि छैन । तिमी जुन चित्र बनाउँछौ तिनको पहिचान दिनु छ जसले गर्दा मानिसहरूले सम्झन सकून् । नत्र शिव र शंकरलाई एकै भनिदिन्छन् ।

बाबाले सम्झाउनुभएको छ- सूक्ष्मवतनमा पनि सारा साक्षात्कारका कुराहरू हुन्छन् । हड्डी मांस त्यहाँ हुँदैन । साक्षात्कार गर्छन् । सम्पूर्ण ब्रह्मा पनि छन् तर उनी सम्पूर्ण अव्यक्त रूपमा छन् । अहिलेका व्यक्त ब्रह्मालाई अव्यक्त बन्नु छ । व्यक्त नै अव्यक्त हुन्छन् जसलाई फरिस्ता पनि भनिन्छ । उनको सूक्ष्मवतनमा चित्र राखिदिएका छन् । सूक्ष्मवतनमा जान्छन्, भन्दछन्- बाबाले शूबीरस पिलाउनुभयो । अब वहाँ वृक्ष आदि त हुँदैन । वैकुण्ठमा हुन्छ, तर यस्तो होइन कि वैकुण्ठबाट ल्याएर पिलाउँछन् । यी सबै सूक्ष्मवतनमा साक्षात्कारका कुराहरू हुन् । अब तिमी बच्चाहरू जान्दछौ- फर्केर घर जानु छ, आत्म-अभिमानि बन्नु छ । म आत्मा अविनाशी हुँ, यो शरीर विनाशी हो । आत्माको ज्ञान पनि तिमी बच्चाहरूमा छ । उनीहरू त आत्मा के हो, यो पनि जान्दैनन् । उनीहरूलाई आत्मामा कसरी ८४ जन्मको पार्ट भरिएको छ भन्ने कुरा पनि थाहा छैन । यो ज्ञान केवल बाबाले नै दिनुहुन्छ । आफ्नो पनि ज्ञान दिनुहुन्छ । तमोप्रधानबाट सतोप्रधान पनि बनाउनुहुन्छ । यही पुरुषार्थ गईं जाऊ- म आत्मा हुँ, अब परमात्मासँग योग लगाउनु छ । सर्वशक्तिमान् पतित-पावन एक बाबालाई नै भनिन्छ । संन्यासीहरू भन्दछन्- पतित-पावन आउनुहोस् । कसैले त ब्रह्मलाई पनि पतित-पावन भनिदिन्छन् । अब तिमी बच्चाहरूलाई भक्तिको पनि ज्ञान मिलेको छ- भक्ति कति समय चल्छ, ज्ञान कति समय चल्छ ? यो कुरा बाबाले बसेर सम्झाउनुहुन्छ । पहिले केही पनि जानेका थिएनौं । मनुष्य भएर तुच्छ बुद्धि बनेका थियौं । सत्ययुगमा बिल्कुलै स्वच्छ बुद्धि थियौं । कति उनीहरूमा गुणहरू थिए । तिमी

बच्चाहरूलाई दैवी गुण पनि अवश्य धारण गर्नु छ । भन्छन् नि यो त मानौं देवता हो । साधु, सन्त, महात्माहरूलाई मानिसहरूले मान्छन् तर पनि उनीहरू दैवी बुद्धिवाला त हुँदैनन् । रजोगुणी बुद्धि हुन्छन् । राजा, रानी, प्रजा हुन्छन् नि । राजधानी कहिले र कसरी स्थापना हुन्छ— यो दुनियाँले जान्दैन । यहाँ तिमीले सबै नयाँ कुराहरू सुन्छौ । त्यसैले मालाको रहस्य पनि सम्झाउनुभएको छ । उच्च भन्दा उच्च हुनुहुन्छ बाबा । उहाँको माला माथि छ, उहाँ रुद्र निराकार हुनुहुन्छ फेरि छन् साकार लक्ष्मी-नारायण उनको पनि माला हुन्छ । ब्राह्मणहरूको माला अहिले बन्दैन । अन्त्यमा तिमी ब्राह्मणहरूको पनि माला बन्देछ । यी कुराहरूमा बढी प्रश्न-उत्तर गनुपर्ने आवश्यकता छैन । मूल कुरा हो आफूलाई आत्मा सम्झेर परमपिता परमात्मालाई याद गर्नु । यो निश्चय पक्का चाहिन्छ । मूल कुरा हो पतितलाई पावन बनाउनु । सारा दुनियाँ पतित छ फेरि पावन बन्नु छ । मूलवतनमा पनि सबै पावन हुन्छन् भने सुखधाममा पनि सबै पावन हुन्छन् । तिमी पावन बनेर पावन दुनियाँमा जान्छौ अर्थात् अब पावन दुनियाँको स्थापना भइरहेको छ । यो सबै ड्रामामा निश्चित छ ।

बाबाले भन्नुहुन्छ, सारा दिनको हिसाब-किताब (पोतामेल) हेर— कुनै भूल त भएन ? व्यापारीहरू हिसाब (मुरादी) सम्हाल्छन्, यो पनि कमाई हो । तिमी हरेक व्यापारी हो । बाबासँग व्यापार गर्छौ । आफ्नो जाँच गर्नु छ— ममा कति दैवीगुण छन् ? बाबालाई कति याद गर्छु ? म कति अशरीरी बन्छु ? हामी अशरीरी आएका थियौं र फेरि अशरीरी बनेर जानु छ । अहिलेसम्म आत्माहरू आइ नै रहन्छन् । बीचमा जानु त कसैलाई पनि छैन । जानु छ सबैलाई एकैचोटी । हुन त सृष्टि खाली रहँदैन, गायन पनि छ— राम गयो, रावण गयो... तर रहन त दुवै रहन्छन् । रावण सम्प्रदाय गएपछि फेरि फर्केर आउँदैन । बाँकी यी रहन्छन् । यो पनि पछि गएर सबै साक्षात्कार हुनु छ । नयाँ दुनियाँको स्थापना कसरी भइरहेको छ, पछि गएर के के हुनेछ— यी कुरा जान्नु छ । फेरि केवल हाम्रो मात्रै धर्म रहनेछ । सत्ययुगमा तिमी राज्य गर्नेछौ । कलियुग खतम हुनेछ, फेरि सत्ययुगलाई आउनु छ । अहिले रावण सम्प्रदाय र राम सम्प्रदाय दुवै छन् । संगमयुगमा नै यो सबै हुन्छ । अहिले तिमी यी सबै कुरा जान्दछौ । बाबाले भन्नुहुन्छ— अरू जे जति रहस्य छन् ती सबै पछि गएर बिस्तारै-बिस्तारै बुझ्दै जानेछौ । जे रिकर्डमा भरिएको छ त्यो खुल्दै जानेछ । तिमी बुझ्दै जानेछौ । पहिले नै (इन एडभान्स) केही पनि बताउनेछैन । यो पनि ड्रामाको प्लान हो, रिकर्ड खुल्दै जान्छ । बाबाले बोल्दै जानुहुन्छ । तिम्रो बुद्धिमा यी सबै कुराहरूको समझ बढ्दै जान्छ । जब-जब रिकर्ड बज्दै जान्छ तब-तब बाबाको मुरली चल्दै जानेछ । ड्रामाको रहस्य सबै भरिएको छ । यस्तो होइन, रिकर्डबाट सुई उठाएर बीचमा राख्न सकेमा त्यो दोहोरिनेछ । होइन, त्यो पनि फेरि त्यसरी दोहोरिने छ । नयाँ कुरा हुँदैन । बाबाको पासमा जे नयाँ कुरा छन् त्यही दोहोरिनेछ । तिमी सुन्दै सुनाउँदै जानेछौ । बाँकी सबै गुप्त छ । यो राजधानी स्थापना भइरहेको छ । सारा माला बनिरहेको छ । अलग-अलग गएर तिमी राजाईमा जन्म लिनेछौ । राजा, रानी, प्रजा सबै चाहिन्छ । यो सबै बुद्धिले काम लिनुपर्छ । यथार्थमा (प्राक्टिकलमा) जे जे हुनेछ त्यो देख्दै जानेछौ । जो यहाँबाट जान्छन् उनीहरू उच्च धनीहरूको घरमा गएर जन्म लिन्छन् । अहिले पनि तिम्रो त्यहाँ धेरै आदर (खातिरी) हुन्छ । यस समयमा पनि रत्न जडित चीजहरू उनको पासमा हुन्छ । तर तिनीहरूमा त्यति शक्ति हुँदैन । शक्ति तिमीहरूमा छ । तिमी जहाँ जानेछौ वहाँ आफ्नो शो गर्नेछौ । तिमी त उच्च बन्छौ यसैले तिमी गएर वहाँ दैवी चरित्र देखाउनेछौ । आसुरी बच्चाहरू जन्मदै रोइरहन्छन् । फोहोर पनि हुन्छन् । तिमी त बडो कायदाले पालिनेछौ । फोहर आदिको कुरा हुँदैन । आजभोलिका बच्चाहरू त गन्दा हुन्छन् । सत्ययुगमा यस्ता कुराहरू हुँदैनन् । त्यो त स्वर्ग हो नि । वहाँ दुर्गन्ध आदि हुँदैन जसकारण अगरबत्ती जलाउनुपरोस् । बगैंचामा धेरै सुगन्धित फूलहरू हुनेछन् । यहाँका फूलहरूमा त्यति सुगन्ध हुँदैन । वहाँ त हरेक चीजमा १०० प्रतिशत सुगन्ध रहन्छ । यहाँ त १ प्रतिशत पनि हुँदैन । वहाँ त फूलहरू पनि फस्टक्लास हुनेछन् । यहाँ त जतिसुकै धनी भए पनि त्यहाँको जस्तो हुँदैन । वहाँ त किसिम-किसिमका चीजहरू हुनेछन् । बर्तन आदि सबै सुनका हुनेछन् । जसरी यहाँका पत्थर, वहाँ फेरि सुन नै सुन । बालुवामा पनि सुन हुन्छ । विचार गर— कति सुन होला ! जसबाट घर आदि बन्देछन् । वहाँ यस्तो मौसम हुनेछ— न सर्दी, न गर्मी । वहाँ गर्मीको दुःख हुँदैन जसले गर्दा पंखा चलाउन परोस् । त्यसको नाम नै हो स्वर्ग । वहाँ अपार सुख हुन्छ । तिमी जस्तो पद्मापद्म भाग्यशाली कोही बन्दैन ।

लक्ष्मी-नारायणको कति महिमा गाउँछन् । उनलाई जसले यस्तो बनाउनुहुन्छ उहाँको कति महिमा हुनुपर्छ । पहिले हुन्छ अव्यभिचारी भक्ति, फेरि देवताहरूको भक्ति शुरू हुन्छ । त्यो पनि भूत पूजा हो । शरीर त त्यो होइन । ५ तत्त्वहरूको पूजा हुन्छ । शिवबाबाको लागि त यस्तो भनिदैन । पूजा गर्नको लागि कुनै चीजको वा सुन आदिको मूर्ति बनाउँछन् । आत्मालाई सुन कहाँ भनिन्छ र । आत्मा कुन चीजले बनेको छ र ? शिवको चित्र कुन चीजले बनेको छ त्यो तुरुन्तै बताउनेछन् । तर आत्मा-परमात्मा कुन चीजले बनेको हुन्छ, यो कसैले बताउन सक्दैन । सत्ययुगमा ५ तत्त्व पनि शुद्ध हुन्छन् । यहाँ छन् अशुद्ध । त्यसैले पुरुषार्थी बच्चाहरूले यस्ता-यस्ता ख्याल गरिरहनेछन् । बाबाले भन्नुहुन्छ यी सबै कुराहरूलाई पनि छोडिदेऊ । जे हुनु छ त्यो हुनेछ । पहिले बाबालाई याद गर । चारैतिरबाट बुद्धि हटाएर म एकलाई याद गर्नु भन्ने विकर्म विनाश हुनेछन् । सुनेका कुराहरू जति छन् ती सबै छोडेर हामीलाई सतोप्रधान बन्नु छ भन्ने पक्का गर । फेरि सत्ययुगमा जे कल्प-कल्प भएको होला त्यही हुनेछ । त्यसमा फरक पर्न सक्दैन । मूल कुरा हो बाबालाई याद गर्नु । यो हो मेहनत । त्यो पूरा गर । तूफान त धेरै आउँछन् । जन्म-जन्मान्तर जे गरिएको छ त्यो सबै सामुन्ने आउँछ । त्यसैले सबैतिरबाट बुद्धि हटाएर अन्तर्मुखी भएर मलाई याद गर्ने पुरुषार्थ गर । तिमी बच्चाहरूलाई स्मृति त आयो, त्यो पनि नम्बरवार पुरुषार्थ अनुसार । सेवाबाट पनि थाहा हुन्छ । सेवा गर्नेलाई सेवाको खुशी रहन्छ । जसले राम्रो सेवा गर्छन्, उनले गरेको सेवाको सबुत पनि मिल्छ । पण्डा बनेर आउँछन् । को महारथी, घोडसवार, पैदल सेना हुन् त्यो तुरुन्तै थाहा भइहाल्छ । अच्छा !

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग । रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते । रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते ।

धारणाको लागि मुख्य सार:-

- १) अरू सबै कुराहरूलाई छोडेर, बुद्धिलाई चारैतिरबाट हटाएर सतोप्रधान बन्नको लागि अशरीरी बन्ने अभ्यास गर्नु छ । दैवीगुणहरू धारण गर्नु छ ।
- २) बुद्धिमा राम्रा-राम्रा विचार ल्याउनु छ, हाम्रो राज्य (स्वर्ग)मा के-के हुन्छ, त्यसमा विचार गरेर आफूलाई त्यस अनुसार चरित्रवान बनाउनु छ । यहाँबाट बुद्धि निकाल्नु छ ।

वरदान:- अविनाशी प्राप्तिहरूको स्मृतिले आफ्नो श्रेष्ठ भाग्यको खुशीमा रहनेवाला इच्छा मात्रम् अविद्या भव जसको पिता नै भाग्य विधाता हुनुहुन्छ भन्ने उसको भाग्य कस्तो होला ! सदा यही खुशी रहोस् कि भाग्य त हाम्रो जन्मसिद्ध अधिकार हो । “वाह मेरो श्रेष्ठ भाग्य अनि भाग्य विधाता बाबा” यही गीत गाउँदै खुशीमा उडिराख । यस्तो अविनाशी खजाना मिलेको छ जो अनेक जन्म साथ रहने छ, कसैले छिन्न सक्दैन, लुट्न सक्दैन । कति ठूलो भाग्य छ, जसमा कुनै इच्छा छैन, मनको खुशी मिलेपछि सबै प्राप्ति भयो । कुनै अप्राप्त वस्तु छँदै छैन यसैले इच्छा मात्रम् अविद्या बन्न पुग्यौ ।

स्लोगन:- विकर्म गर्ने समय बित्यो, अब व्यर्थ संकल्प, बोलले पनि धेरै धोखा दिन्छ ।